

1883-05-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Goldschmidt

Viggo Pedersen

Niels Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:

Tivoli, Rom, Italien

Subiaco, Rom, Italien

Palestrina, Rom, Italien

Frascati, Rom, Italien

Valmontone, Rom, Italien

Olevano, Italien

Cervara di Roma, Rom, Italien

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Afsluttes i mappe 41 nr. 24

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 41 Nr. 27

Roma 3 Mai 1883.

Kjære Cathrine!

Tak for kortet, jeg glæder mig meget
til at høre noget fra Dig, men du lover mig, men
papa at det når mig, medes jeg endnu er i Rom,
jeg bliver her vel en to å tre uger endnu. Tak
for at rammen er bestilt og for Kildes adresse.
Og tak for bestillingen, kan jeg få Vigs til at
tage sig af den, vil jeg imidlertid lide det, hvis ej,
skal jeg se at få tid til at gå i tøjet. Det var
da godt å du skrev, at Tante Dagmar var død,
ellers var jeg samme dag gået op til Tante Cecilie
uden at ane noget. Jeg håber du har skrevet me-
sikken til K. uden strømper af. Jeg skal nok være
forvigtig nu i foråret. Har du hørt, ja naturlig-
vis har du det, at Konsulen har trolovet sig
med Frøken Ell. - For kort siden var jeg
med til at følge den forfattede til jorden her i min-
tid, det var den lille danske Frøken Selchau
Hansen, næsten den yngste af os alle og uden
en af sin egen familie her nede. I carnedals
dage havde vi kædet blomster til hinanden,

og vist moret os lige godt begge to, skønt bou-
kittene ikke altid var sølvrene, for hun var ikke
af de mest fornøjede, nu lå hun dækket af
pragfulde fiske blomster, men glæden var en
anden. Her har været stor fest; dittedage
anledning af dronningens broders bryllup,
og det er da ikke forbi endnu. Illuminationen
har været storartet, men ikke lig smukt alle
steder, særlig var den overdådige vis nationale
mislykket. Nu smider jeg alle vegne æbler
prydede med papirblomsterne desfra, de blinder
næsten af benderosepragten. Du husker nok
at skrive til mig, når du har fået de 100 kroner
af Goldschmidt. Denne
Lyn beder jeg dig klister
forsvarlig fast på bag-
siden af mit lille jule-
udstillingsbillede, du
ved, nogle huse på siden af en klippe, ved Arons
og Jacobs og andre toppe på siden af Dagrøsklippe.
(Ja, ved at skrive dittede navne får jeg den velsigtede
lyst til at rejse til Berig, hvad er Italien, for det
forde er vejret lige så uroligt som hjemme, og
kommer solskinet engang, så må man ikke

en gang vits og male i det, men skal nøjes med
reflekslyp hele sommeren (jig hader reflekslyp). Jig
har skrevet på anmeldelsen, at det kan hentes i
no. 27, vil Du så tage Dig af det, jeg ved ikke
når de kommer, men Du kunde måske bede Potters
aflevere det, og så hil dem mange gange. Mit
billed, herfra sender jeg sammen med et af
Fahrtmanns, jeg ved ikke til hvem, men derom
nærmere. Skal jeg tage mig i agt nu i forårs-
tiden. Jig gjør det, og forhåbentlig nok. Jig havde
givet min 10 frank til en billet til Cervara
fester, hu hvor jeg nyder livet, men jeg havde da
den ~~stakk~~ undskyldning at jeg med det samme
skulde ud at se på en studerog, som jeg muligvis
vil få brug for. De 10 frank er for alt, mad og hus
ud jeg. Du ved vel at Cervarafester er en kunstner-
fest for alle nationer; man drager ud til vogns,
kødt, ødel eller fod kl. 7 morgen af Porta Maggiore,
udklædte eller ej, som man vil, og når man så
når Cervara, holder man der det bedste stykke man
kan, modellerne venter vist i reglen op i Rafaelisk
Costume, men noget årakket. Nå, billedet sender
jeg, men så fik jeg manjine og sidder nu og er
forsigtig, af bare forsigtighed delikaterer jeg

mig med asperges både frokost og middag, det
er så godt. — Så var det Palermbjergten
Juskulds høst lidt om, ja, men nu er det
så længe siden jeg var på den, så du får kun
crème de la crème. Vi dets. Frh. Horneman, Frh.
Møller, musikken Laub, cand. jur. Leetken og jeg,
gik først dag fra Turin til Subiaco, som vi nåde
i det mest romantiske menneskin. Næste dag ryndes det,
så vi blev og holdt coment på bedste måde. Næste dag
gik vi til Olevana, dejligter og videre til Castellina
som mulig bedre ter, men det er umuligt skönt kirk-
klokkenes ringeds stemningen stærkere. I Castellina
blev vi modtagne af en perlerad af tønder i en
sol af smil, det var Marietta som barnlig glad
løb os i møde på trappen, efter händen om vi nåde
hønde, blev vi vakt, men Frøken H. var dog allermest
nede, jeg måtte tegnekl. til hende. Næste dag gik
vi til Valmontone, men kom for sent til togst,
så vi måtte leje vogn til Frascati, som vi nåde
kl. 11 $\frac{1}{2}$ om natten efter at være bleven rygteds så
mørk og siden sammen, så vi tilvædet havde meget
andret ved at hilly rede i os selv, end sig i hinanden,
men vi havde holdt hermelet oppr med sang og
poetisk fursiger, noget vi forresten gav det med